

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεων τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἦδωκας σημείωσιν

Ἦστραψεν ὡς ἥλιος, ἡ θεία μνήμη σου σήμερον, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Συμεῶν Παμμάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλύν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα, διὸ σὲ μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὧς φωστήρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὧς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς δόξης ἄφθαρτον, ἀντημείψω χαίρων, βασάνων τε νέφους, καὶ αἰκισμῶν παντοδαπῶς, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ Βασίλειε, ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς συνάθλοις σου ἔνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔτρωσας, φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν οὐρανῶν νεφέλαι, χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπόν, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πάντες πιστῶς ἐορτάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτήρα δοξάζοντες.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθauμάζουσα ἀνεκραύγαζε, Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλόανθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. α'

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ νῦν πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὧς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Στέφω μάκαρ σε, Συμεῶν, μελωδίαις.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἴππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα».

Στέφανον ἀφθαρσίας ἀναδησάμενος, καὶ τῷ θρόνῳ Κυρίου, Παμμάκαρ παριστάμενος, τοὺς πίστει

τιμώντάς σου, τὴν ψωφόρον ἄθλησιν, ταῖς εὐχαίς σου ἀεὶ περίσωζε.

Τίμιον σκεῦος ὄφθης τοῦ θείου Πνεύματος, Συμεὼν θεοφόρε, παρ' οὗ χρισθεῖς ἐποίμανας, λαὸν περιούσιον, βακτηρία θείων δογμάτων, Μάρτυς ἐφ' ὕδωρ γνώσεως.

Ἐλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ πράξει καὶ λόγῳ σοφέ, ἐν λαμπρότητι βίου, καὶ λαὸν ἐποίμανας, ἐπὶ χλόην Ὅσιε ζωηφόρον, ὅστις γεραίρει, Μάρτυς τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Φέρεις χερσὶ Παρθένε τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὸν λαὸν σου ἅπαντα, οἰκτιρῆσαι πιστῶς ὑμνουντά σε.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τὴ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε».

Ὁραίως τὰς τῆς ψυχῆς, κινήσεις ποιούμενος, καὶ βαδίζων τρίβον τὴν ἄνω φέρουσας, πάσης ἀνοδίας πονηράς, ἐξέκλινας καὶ ἤχθης, πρὸς τῆς ζωῆς τὴν πύλην ἐνδοξε, πρὸς τὴν αἰώνιαν κατάπαυσιν.

Μακρύνας τὸν λογισμόν, παθῶν τῶν τοῦ σώματος, ἀναιμάκτους Πάτερ θυσίας ἠνεγκας, Λόγῳ τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τούτου καταγγέλλων, τὴν ὑπὲρ λόγον θεῖαν σάρκωσιν, τέθυσαι ἄρνιον ὡς ἄκακον.

Ἀνήχθης ὡς καθαρὰ, θυσία καὶ ἄμωμος, τὴ τοῦ Θεοῦ τραπέζῃ Μάκαρ ἀοίδιμε, καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα δεκτόν, τυθεὶς ἐθελουσίως, ὑπὲρ τῆς πίστεως εἰσδέδεξαι, δόξαν εὐκλεῆ κλειζόμενος.

Θεοτοκίον

Κατάρας προγονικῆς, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, εὐλογίαις πάντας τὸν στεφανώσαντα, Λόγον σωματώσασα Ἀγνή, ἀεὶ εὐλογημένη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ὡς ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλε σοφέ, Συμεὼν Ἰεράρχα, καὶ τῶν συμμαρτύρων σου, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, ἦν πὲρ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν ἰκετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόροι, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων, καὶ ἀνάγαγε, ἐκ ῥαθυμίας βαράθρων, τοῦ δοξάζειν σε, παντελεῆμον τὴν μόνην, ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοί, Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας».

Ἀγόμενος δεσμώτης διέλυσας, τὰς μηχανὰς τοῦ πονηροῦ, Ἱερομύστα πανόλβιε, καὶ ἐναθλήσας γενναίως, στεφάνους ἀφθαρσίας ἀπέιληφας.

Ῥημάτων σου βολίσι κατέτρωσας, Ἱερομάρτυς Συμεὼν, παρανομούντων συστήματα, καὶ τῷ πυρὶ τῶν αἱμάτων, πολύθεον ἀπάτην ἐνέπρησας.

Σταλάζουσιν οἱ πόνοι σου ἴαμα, τοῖς ἀσθενοῦσι τὰς ψυχὰς, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, σὺ γὰρ σαφῶς ἀνεδείχθης, καὶ θείων Ἀθλοφόρων ἐφάμιλλος.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, ἐξανατείλας ὑπὲρ νοῦν, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισε, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ πλάνης τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σέ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, Τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος».

Στυλὸς καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὀφθεις Παμμάκαρ τὴ σὴ ἀθλήσει, ἀκλινὴ ἀκράδαντον, ταύτην εἰς αἰῶνας, συντήρει μεσιτείας σου.

Ἵμνοις μακαρίζομεν, τὴν πολιτείαν σου, τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς ἐνστάσεις, Συμεῶν πανόλβιε, δι' ὧν ἠξιώθης, τῆς μακαρίας λήξεως.

Μύρω θείας χρίσεως, ποιμὴν γενόμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ἐτύθης Μάκαρ, ὡς κριὸς ἐπίσημος, καὶ τῶν πρωτοτόκων, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφρανας.

Θεοτοκίον

Εὐροιμὶ σέ Δέσποινα, ἐξαιρουμένην με, ἐν ὥρα δίκης, τῆς καταδίκης, ὁ Πιστῶς δοξάζων σε, καὶ κολαστηρίων, ῥυσθειῖν τῶν μὲν ὄντων με.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος».

Ἵφθης θείας ἔμπλεως, θυμηδίας Μάκαρ Συμεῶν, διὰ ξίφους τέλος τὸ μακάριον, σὺν ἑκατὸν, δεξάμενος θείοις Μάρτυσι.

Νέοι καὶ πρεσβύτεροι, μονασταὶ τε καὶ Ἱεουργοί, τὸν καλὸν ἀγῶνα διανύσαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ, καθάπερ ἄρνες ἐτύθητε.

Μακαρίως ζήσαντες, Ἀθλοφόροι τέλος ἀληθῶς, ἐν Χριστῷ ἠνύσατε μακάριον, διὰ ξίφους τελειωθέντες γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκε, Παναγία ὁ Δημιουργός, καὶ ἀκτίσι θείας ἔ ἐν νυκτί, τῆς ἀπιγνώσεως, τοὺς γνωσίας ἐφώτισεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, Ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλὰ Πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ, Φουσίκ, καὶ ἐτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα.

Στίχοι

- Ἐπίσκοπόν σε, Συμεῶν, ἐγὼ μέγαν,
- Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνω.
- Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλὰς ἔδου στόμα,
- Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατὰν φυγῶν στόμα.
- Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθνάναι,
- Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.
- Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
- Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τὴ κρόκη.
- Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
- Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
- Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,

- Ἴδὼν ἔφης ἂν Παῦλε, Μαρτύρων νέφος.
- Ἑβδομάτη Συμεῶν δεκάτη ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος, Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

Στίχοι

- Ἄν οὐκ ἔγνωσ τις ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσον,
- Γνώση λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι

- Θνήσκων τί κράζεις; Σῶτερ, ἠγάπησά σε.
- Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐπερυσούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Λύχνος φαίνων γνώσεως, φῶς ἐγνώσθης Ὅσιε, ἐν σκότει καθεύδουσιν, ἀγνοίας καὶ ἔλυσας, πυρσολατρῶν τὸ σκότος, ἐναθλήσας παραδόξως.

᾽Ωφθης προηγούμενος, Ἀθλητῶν συστήματος, μεθ' ὧν τελειούμενος, ξίφει ἀνεκραύγαζες, Συμεῶν θεόφρον, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δῆμιον πολυάριθμον, Μαρτύρων τιμήσωμεν, σεπτῶς συγκροτούμενον, διαφόρων πόλεων, ἱερουργῶν ἐνθέων, μοναστῶν τε θεοφόρων.

Θεοτοκίον

Ἰασαι Πανάμωμε, πάθη τῆς καρδίας μου, κόπασον τὸν τάραχον, τὸν νοῦν μου χειμάζοντα, καὶ σώσον με βοῶντα, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Σοὶ τῷ παντουργῶ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυσοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἄνθραξ νοητός, Συμεῶν δεδειγμένος, πυρὶ οὐκ ἐλάτρευσας, Μακαριώτατε, ὕλην Πικρὰν δέ, πολυθειῖας φλέξας, ἄδυτον πρὸς φέγγος, ἀξίως μετετέθης.

Ἰασαι ἡμῶν, τὰς ἀσθενείας Μάρτυς, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ αἰωνίου ζωῆς, δεῖξον μετόχους, σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θεόφρον μεσιτεῖαις.

Στάζουσιν ἡμῖν, οἱ σοὶ ἀγῶνες Πάτερ, ψυχῆς ἀγαλλίασιν, καὶ ἀπελαύνουσιν, πάθη ποικίλα, καὶ νόσους τῶν σωμάτων, τῶν προσερχομένων, πιστῶς ἐν τῇ σορῶ σου.

Θεοτοκίον

Ἰνα τὸν σεπτόν, σοῦ προδηλώση τόκον, βᾶτος ἀκατάφλεκτος, ὠράθη Πάναγνε, πῦρ γὰρ ἐν σπλάγγχοις, τὸ θεῖον δεξαμένη, ὄλωσ οὐκ ἐφλέχθης, διὸ σὲ ἀνυμνοῦμεν.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἡσαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Ὡς δεκτὸν θυμίαμα, προσηνέχθης τῷ Παμβασιλεῖ, ὧς σφάγιον Ἱερὸν ὡς περικαλές, σοφὲ καλλιέρημα, ὥσπερ μύρον, ὥσπερ προσφορά, ῥόδον ὡς εὐσσμὸν, ὡς Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Στήριγμα γενόμενος, Ἱεράρχα, πάντων τῶν πιστῶν, ἐτύθης ὥσπερ κριός, καὶ πρὸς νοητα, μετέβης

βασίλεια, καὶ Βασιλεῖ πάντων καὶ Θεῶ, χαίρων παρίστασαι, θεία δόξη ἀστραπτόμενος.

Ἡ σεπτὴ παράταξις, τῶν Μαρτύρων μέσον ἀσεβῶν, κηρύξασα τὸν Χριστόν, πλήθη δυσμενῶν, δαιμόνων ἠφάνισε, καὶ στρατιαῖς ταῖς ἀγγελικαῖς, ὄντως συνήφθησαν, θεία δόξη κλειζόμενοι.

Θεοτοκίον

Φανοτάταις λάμπεσι, παναγία Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καταύγασόν μου τὸν νοῦν, σκότει χαλεπῶ, ἀγνοίας κρατούμενον, ὅπως τυχῶν Θεοῦ φωτισμοῦ, τὰ μεγαλείά σου καταγγέλλω ἀειπάρθενε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ἢ Α' Ὡρα, καὶ Απόλυσις.